FTL-nyt

Nr. 2 - September 1993 Udgivet af Turneringskomiteen under DBF

Fra redaktionen

Grundet arbejdspres har Jens Brix Christiansen måttet sige farvel til Turneringskomiteen (TUK) og dermed også til redaktionen af FTL-nyt. Det betyder dog ikke, at Jens ophører med at virke som forbundsturneringsleder (FTL), hvilket fremgår af artiklen på side 4.

Tak, Jens.

Jens' opgaver i TUK overtages af Jesper Dybdal, der nu varetager administrationen af FTL-ordningen.

Velkommen, Jesper.

Redaktionen af FTL-nyt henhører fortsat under TUK, men for at sikre kontinuitet og kvalitet har vi fra næste nummer udvidet redaktionen med Karsten Pedersen fra Århus.

Tak og velkommen, Karsten.

I sidste nummer efterlyste vi gode råd om udsendelsen og indlæg til offentliggørelse, men som det ses, har vi kun modtaget én artikel. Vi gentager derfor efterlysningen.

FTL-nyt udsendes til alle på FTL-listen, til appelkomiteen og hovedbestyrelsen, samt til distrikterne.

Andre interesserede kan komme på udsendelseslisten ved henvendelse til redaktionen, der denne gang bestod af:

Pernille Jakobsen,
Jesper Dybdal

FLT'er til denne sæsons turneringer

Sæsonstarten er lige om hjørnet, og vi skal have besat de forskellige holdturneringer med forbundsturneringsledere (FTL'er).

På næste side findes en oversigt over holdturneringerne 1993-1994. Turneringerne er angivet med antal hold, hvor dette kendes på indeværende tidspunkt.

Kig listen igennem, og find ud af, hvilke(n) turnering(er) du kunne tænke dig at være turneringsleder for. Af indlysende (økonomiske!) årsager skal du vælge med størst mulig hensyntagen til geografiske forhold. Kontakt venligst Jesper Dybdal, der sørger for den videre koordination med turneringsarrangørerne.

Der skal naturligvis også anvendes FTL'er til sæsonens parfinaler. Organisationen af disse er lagt ud til de enkelte distrikter, som også har ansvaret for at skaffe turneringsleder (og betale denne), og derfor er parfinalerne ikke medtaget på listen. For parfinaler er reglen, at turneringslederen skal godkendes af Turneringskomiteen. Godkendelse af enhver FTL vil ske automatisk. Af hensyn til vedligeholdelse af FTL-listen beder vi om, at der gives tilbagemelding til Jesper Dybdal, når en FTL har ledet en parfinale.

INDHOLD:

Fra redaktionen 1
FTL'er til denne sæsons turneringer 1
Turneringsplan 1993-4 2
Bemanding i holdturneringer 2
Liste over FTL'er 3
Om at være TK ved Junior VM/ Jens Brix Christiansen . 4
Appel (bilag) 7
Understanding the Rules of the Game (bilag) 8

BIDRAG TIL FTL-nyt KAN SENDES TIL NEDENSTÅENDE

(gerne som WordPerfect-fil):

Pernille Jakobsen,
Vitus Berings allé 3,
2930 Klampenborg
☎ 31 63 37 56, fax 31 63 37 65

Jesper Dybdal,
Langebjerg 12, 1.mf.,
2850 Nærum
☎ 42 80 67 65 (aften)

Turneringsplan 1993-94

Dato		Turnering	Spillested	Antal hold
25.-26. sep.	1993	DM for Klubber	Århus	12
9.-10. okt.		Division I	København	22
9.-10. okt.		Division I	Århus	18
9.-10. okt.		Division I	Næstved	4
30.- 31. okt		La Santa slutspil	?	4
6.-7. nov.		Damedivision I	København	20
6.-7. nov.		Damekvalifikation	København ?	?
6.-7. nov.		Juniorhold I	?	?
20.-21. nov.		Division II	København	22
20.-21. nov.		Division II	Blokhus	4
20.-21. nov		Division II	Århus	14
20.-21. nov		Division II	Bornholm	4
27.-28. nov.		Damedivision II	København	?
27.-28. nov.		Damedivision II	?	?
27.-28. nov.		Damekvalifikation	?	?
27.-28. nov.		Juniorhold II	?	?
22.-23. jan.	1994	Division III	København	22
22.-23. jan.		Division III	Århus	22
29.-30. jan.		Damedivision III	København	20
29.-30. jan.		Damekvalifikation	?	?
29.-30. jan.		Juniorhold III	?	?
19.-20. feb.		Division IV	København	24
12.-13. mar		DM slutspil	Århus	4

Bemanding i holdturneringer

TUK har i år revideret tommelfingerreglen for antal medhjælpere (kortbyttere) i DBF's holdturneringer. Tabellen nedenfor er beregnet på vores normale 20-spils halvlege med kortdeling mellem to kampe og gælder for en erfaren turneringsleder (fx en FTL) med erfarne kortbyttere. Der kan forekomme undtagelser, typisk i form af større bemanding hvis turneringsleder og/eller medhjælpere er uerfarne. Mindre bemanding end anført her bør kun forekomme, såfremt særlige forhold taler for det (mere end 5 mapper pr. bord, el.lign).

2	- 10	hold: turneringslederen alene
12	- 18	hold: turneringslederen + 1 medhjælper
20	- 30	hold: turneringslederen + 2 medhjælpere
32	+	hold: mere end én turneringsleder

Det er den turneringsansvarlige, der skaffer medhjælpere. Det er ofte en god ide, at den turneringsansvarlige og turneringslederen snakker sammen på forhånd, så turneringslederen er helt klar over, hvor mange og hvor erfarne medhjælpere han har.

Det er en god ide for turneringslederen at forudfylde multiholdregnskaberne inden halvlegsstart:
De skal indeholde: Turnering, række, halvleg, bordnumre (Å/L) og holdnumre.
Dette er ofte lettere, end at kontrollere og rette fejl ved modtagelsen.

Liste over FTL'er

FTL'er vest for Storebælt

Ib Axelsen
Sarabjerg 14
8660 Skanderborg
86 52 38 77
(90-91 Division)

Lars Christensen
Kunnerupvej 14, Kolt
8361 Hasselager
86 28 40 48
(92-93 holdturn.)

Morten Harder
Ydunsvej 12
8230 Åbyhøj
86 15 02 48
(92-93 holdturn.)

Tonny Hessel
Strubjerg 34
9400 Nørresundby
98 17 05 92
(92-93 holdturn.)

Jens Jakobsen
Skovhaven 102
5320 Agedrup
65 93 88 22
(92-93, føl Juniorhold)

Torben Johansen
Islandsgade 5
8200 Århus
(93 VM Juniorhold)

Knud Just
Jens Benzonsgade 27
5000 Odense C
66 14 45 50
(92-93 Juniorhold)

Poul Just
Odensevej 37
5260 Odense S
66 12 70 88
(92-93 DM Mixed Par)

H.C. Nielsen
Hegnsgårdsvej 97
7120 Vejle
75 71 20 95/75 83 71 07
(89-90 Damekvalifikation)

Svend Novrup
Kongshøj Allé 33,
5300 Kerteminde
65 32 31 83

Karsten Pedersen
Oslogade 12, 2.th.
8200 Århus N
86 10 51 93
(93 Føl DM Mix)

Ulla Porsdal
Ørstedsgade 12
7100 Vejle
75 82 97 82 - 75 57 28 33 / 29
(92-93 Division)

Ove Sandholt
Havborgvej 19
6710 Esbjerg
75 11 66 09

Thordis Skjernaa
Dalstrøget 36
8450 Hammel
86 96 34 16

FTL'er øst for Storebælt

Ole Antonsen
Nørregade 22-st
4690 Haslev
56 31 72 75
(92-93 Damedivision)

Jens Brix Christiansen
Frederiksberg Allé 43-2th
1820 Frederiksberg C
31 22 81 24 - 45 82 22 00
(93 VM Juniorhold)

Jesper Dybdal
Langebjerg 12-1mf
2850 Nærum
42 80 67 65 - 31 61 20 33
(92-93 Division)

Jens Ulrik Fougt
Niels Olsens Vej 9
4640 Fakse
56 71 47 15 - 38 34 38 98
(92-93 Division)

Gorm Friis
Hvilegårdsparken 50
3320 Skævinge
42 28 85 53 - 31 18 57 16 / 2300
[Tilkaldes i nød]

Christian Herold
Ilbjerg Allé 55
2730 Herlev
42 84 51 39

Kristen Klausen
Lyngbyvej 385A
2820 Gentofte
31 68 30 01
(92-93 Juniorhold, Pokal)

Merethe Koefoed
Poulskervej 15
3730 Neksø
56 48 80 45
(92-93 Division)

Ole Vinberg Larsen
Kværkebyvej 50
4100 Ringsted
53 62 54 48
(92-93 Division, Damedivision)

Børge Roland
Kalundborgvej 180
4300 Holbæk
53 43 45 27
(91-92 Division)

FTL-aspiranter

(p.t. ikke status som FTL)

Christian Peter Kock
Vestervang 19, Ulkebøl
6400 Sønderborg
74 43 44 19

Jens Kofoed
Åbakken 4
8320 Mårslet
86 29 79 72
(92-93 Juniorhold, trods manglende status som FTL)
[Mangler tur som føl]

Kirsten Højbjerre Reimann
Østparken 56
6840 Oksbøl
75 27 21 79
[Har været på FTL-kursus; mangler tur som føl]

□

♣ ♦ ♥ ♠

Noter i parentes () angiver TUK's aktuelle viden om, hvornår turneringslederen sidst har været aktiv i en DBF turnering på distrikts-, kreds- eller forbundsniveau, eller lignende turnering. Der holdes styr på dette, fordi en FTL skal udvise en vis aktivitet for at bevare sin status som FTL: *Mindst hver anden sæson*.

Noter i klammer [] angiver andre hensyn for den enkelte turneringsleder, såsom ønsker om aktivitet eller detaljer om aspirantstatus.

Rettelse af fejltagelser, forældede oplysninger, osv, er altid velkommen. Kontakt venligst Jesper Dybdal,
☎42 80 67 65.

♣ ♦ ♥ ♠

Om at være TL ved Junior-VM

af Jens Brix Christiansen

Jeg tilbragte den første del af august med at være turneringsleder ved junior-VM i Århus. Det var selvfølgelig en særlig oplevelse at være turneringsleder næsten hele den vågne tid i over en uge; og det var spændende at være i en situation, hvor der altid var andre TL'er at konferere med, når der skulle skønnes; men det var også en oplevelse at lære om de subtile stilforskelle mellem turneringer under World Bridge Federation (WBF) og vores hjemlige forbundsturneringer.

Disse forskelle, som er hovedemnet for dette indlæg, blev fremhævet for mig på tre måder:

a. Vi fik en belæring fra appelkomiteen inden turneringens start. Det gik især på stof, som er standard for danske FTL'er: Hvis en sag ikke kræver en afgørelse ved bordet, så skaf dine oplysninger, tag sagen med væk fra bordet, og tal med en anden om den, inden du beslutter.

b. Chef-TL'en, Hans-Olof Hallén fra Malmö, og hans assisterende chef-TL, Gary Blaiss fra Texas, var meget åbne i diskussioner om kendelser og principper, og konfererede som en selvfølge med de to menige TL'er, Torben Johansen og mig selv. Det har helt sikkert udviklet min dømmekraft i skønssituationer.

c. Vi havde anledning til at opleve appelkomiteens afgørelser på første hånd.

Jeg vil her fremhæve fem punkter, hvor jeg fornemmer en forskel mellem WBF-praksis og DBF-praksis. Jeg vil siden forsøge at belyse, i hvor høj grad jeg selv synes, WBF's praksis giver en bedre bridgeturnering. Punkterne er kort:

1. *Enhver tvivl skal komme den "ikke fejlende" til gode.* WBF forvalter denne regel som (næsten) ensbetydende med, at *TL skal dømme mod den fejlende side og lade den fejlende side appellere.*
2. Når en spiller bluffer, så har makker ikke ret til at nyde godt af en heldig beslutning, som kunne skyldes, at han har gættet makkers bluff.
3. Appeller behandles ikke anonymt og skriftligt, men derimod mundtligt og ved fremmøde af de berørte parter; i stilen minder det om en retssag.
4. Fodnoten til §12, der lyder *Appelkomiteen kan ændre en justeret score af retfærdighedshensyn*, benyttes ofte og til formål som overraskede mig. (Nej, den står ikke i dit eksemplar af lovene, men den gælder, og den bruges også somme tider af DBF's appelkomite).
5. Udregning af parturneringer med split score sker ikke efter nogen aftalt norm i WBF-turneringer -- og der er mange forskellige praksiser. I Århus var praksis fastlagt af Ib Axelsen, som havde programmeret det barometerturneringsprogram, vi brugte. Den var sjovt nok ikke den samme som DBF's reglement foreskriver.

1. Enhver tvivl skal komme den "ikke fejlende" til gode.

Hvis nogen begår en uregelmæssighed, og det ikke er soleklart at modparten ikke er skadet, belærer WBF os om, at vi skal justere scoren og lade "fejlende side" appellere. Så kan appelkomiteen i ro og mag rede trådene ud. TL skal kun synes at det er "soleklart", hvis han vil være ægte overrasket over at appelkomiteen giver den ikke-fejlende side ret.

Vi forsøgte at køre efter denne retningslinje i starten af den indledende alle-mod-alle-turnering; men allerede i første runde kom vi ud for, at den "fejlende" side ikke appellerede en dom, vi ærligt talt syntes var urimelig, men som vi ikke ville være ægte overrasket over, at appelkomiteen opretholdt. Det var vist en tøvesag, men det kunne også have været et tilfælde af forskellige forklaringer på de to sider af skærmen. Vi syntes ikke, vi kunne forsvare, at enhver diskussion om en tøven ved bordet skulle blive til en dom mod den tøvende -- det mener vi ikke er lovenes idé -- så vi fastlagde en praksis med en mere lempelig fortolkning af direktivet.

I praksis lod vi mindst 2 og helst flere TL'er udtale sig om sådanne tilfælde, og kun hvis alle var enige i dommen, dømte vi for den "fejlende" side, selv om det forekom muligt, at en appel ville ændre dommen.

Denne praksis svarer nogenlunde til den, jeg tror danske FTL'er tilstræber, når de da kan få fat på nogen at diskutere deres domme med, inden de afsiger dem.

Hans-Olof Hallén havde tidligere prøvet en turnering, hvor appelkomiteen blev lagt ned af appeller af "horrible" domme fra TL's side, så han var motiveret for vores praksis. Bemærk i øvrigt, at jeg skriver "den fejlende" i anførselstegn -- for når TL's skøn går på, at der trods alt ikke er nogen uregelmæssighed, så er "den fejlende" jo et lidt skrapt begreb at bruge.

Jeg går ind for den praksis, vi endte med, og jeg anbefaler ikke, at vi i danske FTL-kredse går over til at være mere "i tvivl", end vi plejer.

2. Man må ikke være heldig, når makker bluffer.

WBF's praksis, som udtrykt omhyggeligt af Bobby Wolff, som er WBF's præsident og formand for appelkomiteen, og som fungerede som formand for appelkomiteen i Århus, er stort set, at hvis en spiller bluffer, så skal hans makker opføre sig, som om han har den ubeføjede oplysning, at makker har bluffet (selv om han selvfølgelig netop ikke har denne oplysning, når bluffen er ærlig).

Altså: Hvis en spiller bluffer, og hans makker træffer en heldig beslutning i en valgsituation, så er det hos WBF nok til at justere scoren, også uden at man derved anklager nogen for at have modtaget oplysninger ad ubeføjet vej. En spiller er først frit stillet, når det er objektivt klart, at hans makker har bluffet; det er *ikke* nok, at det er klart, at nogen har bluffet: Så længe man ikke objektivt ved, at det er makker, så skal man gå ud fra at makkers melding (eller spil) er bluff-frit.

Hos DBF er det min klare opfattelse, at man "altid" har lov til at gætte på, at makker har bluffet, og at man har lov til uden korrektion at træffe heldige beslutninger oven på makkers bluff. Jeg mener også, at DBF tillader, at man foretager handlinger, der tager højde for, at makker kan have bluffet, når blot man ikke har en (eventuelt tillært) aftale om, hvad der foregår.

Følgende appelafgørelse kan give et fingerpeg; jeg gætter på, at den danske appelkomite havde ladet scoren stå ved magt:

(Se bilaget side 7: Appel fra runde 15 i Junior Swiss Pairs):

TL konstaterede, at N havde bluffet, men fandt ingen uregelmæssighed i, at S krævede for en runde på en honnørsvag hånd, eller i at S ikke konkurrerede i hjerter oven på 4♠, og heller ikke i at N ikke konkurrerede i klør oven på 4♠: resultatet stod ved magt. AK lod scoren stå ved magt for ØV (de fandt, ØV selv var ude om at brænde slemmen), men justerede til -980 for NS, som de fandt havde truffet for heldige beslutninger oven på en bluff. AK kaldte denne praksis for *Princippet om det heldige sammentræf*.

Jeg er selv tilhænger af at justere scorer efter *Princippet om det heldige sammentræf*, for jeg finder det forkert, at sanktionerne over for tvivlsomme bluffsituationer i praksis enten er "godkendt", eller også er "I snyder". Ellers er der ingen mellemvej, hvormed man kan begrænse udviklingen af bluffmeldinger til underforståede makkeraftaler på anden måde end ved at lade den enkelte spiller bestemme grænsen med sin egen integritet. Bemærk, at i den ovenstående situation kan en WBF-TL selv tildele det resultat, AK nåede frem til.

WBF's praksis betyder, at det anses for normalt, at TL tilkaldes, når der har været konstateret en (indtægtsgivende) bluff, og at den bluffende med selvfølgelighed skal finde sig i, at TL vurderer, om bluffen har overtrådt princippet om det heldige sammentræf. Det betyder også, at man faktisk fjerner muligheden for at tjene på, at begge makkere bluffer "samtidigt".

3. Mundtlig appelforhandling.

DBF håndterer appelsager som embedsmandsforretninger, hvor AK står på hovedet for at sikre anonymitet for parterne, så man i høj grad undgår persons anseelse ved bedømmelsen. WBF håndterer appelsager som en retssag, hvor TL fremlægger fakta, som han fandt dem, og sin kendelse, hvorefter den appellerende part mundtligt redegør for sin indvending mod kendelsen. Efterfølgende afhører AK de involverede parter, fx for at få fakta bedre belyst. Til sidst finder AK frem til en afgørelse i enrum.

Jeg var med i tre appelsager, og fik flere refereret, og det var klart for mig, at den mundtlige form gav AK et langt mere nuanceret billede at træffe afgørelse efter, end man får i DBF's AK. Men der er to ulemper:

* Det kan være svært at undgå overtoner, hvor AK beskyldes for at inddrage, hvor gode parterne er til at tale deres sag (eller hvor sympatisk man finder netop deres land), og
* Det er ofte meget svært at gennemføre -- her var der trods alt tale om en internatturnering.

Jeg vil godt understrege, at AK i Århus helt undgik disse overtoner i deres appelafgørelser, og jeg tror også, at DBF's AK ville kunne klare den opgave, så jeg ville ikke finde det forkert, hvis AK havde lyst til at tillade sig selv mundtlig forhandling ved visse turneringsformer, hvor det er praktisk gennemførligt. Heldigvis var DBF's AK's formand også med i AK i Århus, så han har chancen for at handle ud fra sin egen vurdering.

4. Fodnoten til §12.

Vi bringer et uddrag af bulletinen (se bilaget på side 8), som viser, hvilke friheder WBF's AK tager sig (hjemlet i den omtalte fodnote, selv om der ikke henvises til den i bulletinen selv). Den oprindelige afgørelse var justeret score, ØV +620 (til begge par), tildelt af Torben Johansen i enighed med mig (som var den anden TL i lokalet).

Jeg læser dommen således: Det er ikke helt retfærdigt, at I får et godt resultat, når S har tøvepasset og N derefter har meldt, selv om vi ikke dømmer N til egentlig at have valgt en handling, som kunne være tilskyndet af S's pause. Derfor tager vi et IMP fra jer. (Det var en parturnering med IMP-regnskab, og IMP'ene var gennemsnit af 22 sammenligninger; det

var stipuleret i turneringsbetingelserne, at *60%* hhv. *40%* skulle fortolkes som *+2 IMP* hhv *-2 IMP*.)

Det er klart for mig, at AK har ret til at gøre sådan, og jeg mener også, det er klart, at TL ikke må dømme sådan: han skal holde sig til §12 uden fodnote. Så jeg tror ikke vores FTL'er har nogen praksis at ændre i den anledning.

5. Split score i parturneringer.

I WBF Junior Swiss Pairs (impregnskab) spillede vi med den praksis, at regnskabsdetaljerne skulle være som i det til lejligheden fremstillede edb-program til regnskab med turneringen. Det er ikke i strid med WBF-praksis, for man har ikke tradition for at lave normer for regnskabsdetaljer på WBF-niveau. Ikke overraskende fandt de TL'er, jeg diskuterede dette med, dette beklageligt. Det viser sig, at vi har forskellig praksis i Sverige, USA og Danmark, og at programmet til den omtalte turnering faktisk kørte USA-praksis, selv om det var lavet af en dansker efter samråd med en hollænder.

5.1 60% og alt det der.

Hvis man giver en kunstig justeret score, fx 60%, så er det klart for enhver, at resultatet ikke kan sammenlignes med de øvrige borde i en parturnering. Der bliver altså en forskel. Hvad gør man så?

* I *Danmark* og vist også i *Sverige* sænker vi toppen med én og hæver bunden med én. Det er, som vi alle har hørt propaganderet, lettest, når man regner med middel 0.
* I *USA* laver man også en sammenligning mindre, men så skalerer man resultaterne op, så top, bund og middel bliver (omtrent) det samme som før, formodentlig ved hjælp af Neubergs formel. Ved skaleringen afrunder man til nærmeste tiendedel parpoint -- og en turnering kan vindes med 0.1 parpoint som margin. Igen er det lettest at håndtere, når man har middel 0: hvis fx ét bord således udgår af en 20-bords turnering, så skal man gange det "danske" resultat med 20/19 for at få "det amerikanske". De med middel 19 skal regne noget mere, jf. Jesper Dybdals oplevelser i Norge i februar 1993.

5.2 NS -980, ØV +480, og alt det der.

Når man giver en splittet justeret score, er praksis følgende:

* I *Danmark* hæver vi bunden og sænker toppen og beregner de andre resultater. Derefter går vi ind i den derved fremkomne frekvenstabel og tildeler parpoint til de udestående scorer. Spillets point balancerer normalt ikke. Der skaleres ikke op (efter 5.1. *USA*)
* I *Sverige* udnævnes ét af resultaterne til det, der bruges til sammenligning. Så udregnes hele spillet på sædvanlig vis. Til sidst tildeles en anden score til det afvigende resultat, iht. frekvenstabellen. Spillets point balancerer normalt ikke. Toppen og bunden er, som de plejer at være.
* I *USA* udregnes en frekvenstabel for alle NS-par for sig og for alle ØV-par for sig. En splittet justeret score giver derved en smule ubalancerede scorer ved mange borde; men hele spillet balancerer normalt. Toppen og bunden er som de plejer at være.

5.3 NS -980, ØV +980, og alt det der.

Når man giver en ikke-splittet justeret score, er praksis alle steder at lade den justerede score indgå, som om den var opnået ved bordet. Der er den lille krølle, at det danske turneringsreglement foreskriver, at man skal behandle *enhver* justeret score som nævnt under 5.2; men alle TL'er, jeg har talt med om sagen, herunder TL-kursusmaterialet, plejer at fortolke denne forskrift som en uagtsom overspecifikation.

5.4 Hvad bør DBF gøre?

Jeg går ind for USA-teknikken. En top er en top, og den skal honoreres til samme værdi, når der ligger rimeligt mange sammenligninger til grund for den. Hvis vi skal ændre, kræver det selvfølgelig en vedtagelse i TUK, men der skal også en ændring i de udbredte barometerturneringsprogrammer til. □

På de følgende sider finder du to bilag:

En kopi af den **appel**, der er omtalt i artiklen, samt et udtrag af bulletinen: **Understanding the Rules of the Game** af Bobby Wolff.

Husk at læse de nye sider i klubhåndbogen

FTL honorar.

I sidste nummer kunne du læse, at DBF var ved at undersøge, om turneringsledere i lighed med idrætsdommere kan få et vist honorar skattefrit.

Resultatet af denne undersøgelse kendes først endeligt i november måned.

UNDERSTANDING THE RULES OF THE GAME

by Bobby Wolff

An interesting case appeared in the Swiss Pairs:

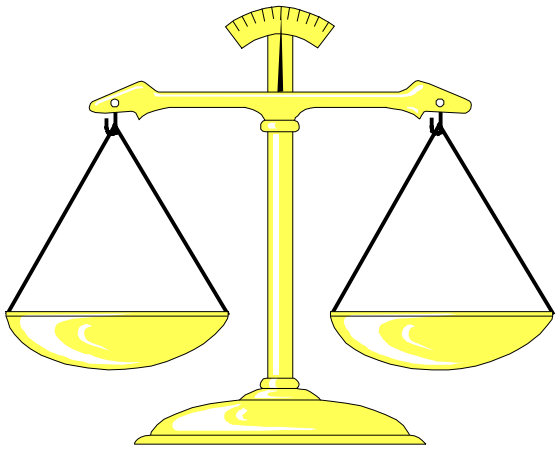

Board 9
N/EW

	♠ - ♥ 10 4 2 ♦ Q 10 9 8 3 2 ♣ Q J 10 5	
♠ A K J 9 5 4 ♥ Q J 9 ♦ K 7 ♣ 9 2	N W E S	♠ Q 8 6 ♥ 8 6 5 ♦ J 6 ♣ A K 7 6 4
	♠ 10 7 3 2 ♥ A K 7 3 ♦ A 5 4 ♣ 8 3	

WEST	NORTH	EAST	SOUTH
	pass	pass	1 ♦
2 ♠	4 ♦	4 ♠	..pass
pass	5 ♦	dbl.	all pass

There was an agreed hesitation before South's pass after East's 4♠. The Tournament Director was called who cancelled North's 5♦ call. Since *pass* was a logical alternative for North, this player should not have continued after his partner's hesitation.

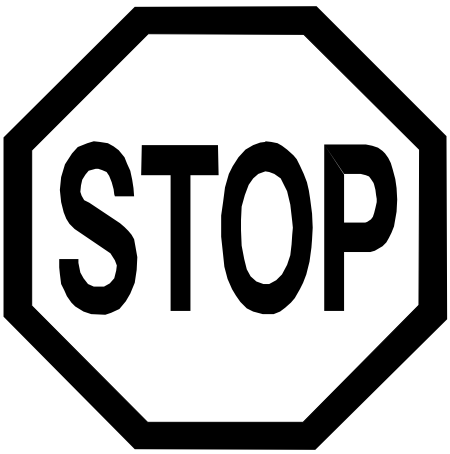

The score was adjusted to 4♠ just making for a score of -620. E/W appealed.

Since

(1) EW being able to make 620 is random (the configuration of cards is such that with other N/S distributions they can easily come to four defensive tricks),

(2) EW would not have protested had 4♠ been set accepting their 300 rather than -100 (rulings should never affect normal playing luck),

(3) North could have bid 5♦ immediately, and

(4) actually if North took advantage, he completely misread his partner's hesitation (he did exactly the opposite partner wanted him to do) when he bid 5♦ - for these reasons EW were not entitled to more than 300 points.

The object of the appeal process is not to reward non-offenders; it is to restore equity, to redress damage and to restrict penalties to offenders. North didn't do anything terrible by bidding at favourable vulnerability 5♦. After all, partner didn't double - so, how can we defeat the vulnerable 4♠?

Score stands but NS are penalized 1 procedural IMP for bidding after partner's hesitation. After a player hesitates, that player should usually prefer bidding and if he doesn't and chooses to pass he must realize that his partner is under a severe ethical responsibility not to be advantaged by the hesitation.

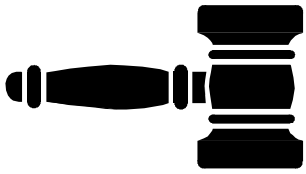

Morally, a player should feel a procedural penalty more than a score adjustment